

אחרית הימים

7"02

מרתק

פתח ואמר מתוך ספר התורה הקדושה בספר בראשית בפרשת ויצא: "הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו", זה הפסוק אשר העמידוהו. שכאשר ישראל יעוררו תשובה לפני הקדוש ברוך הוא, בזכות התורה ישוּבו לארץ הקדושה ויאספו מן הגלות, שהר ודאי יום אחד תהיה גלות לישראל ולא יותר, וזה הוא שכתוב בספר איכה: "נתנני שוממה כל היום דווה". ואם לא ישוּבו, הקדוש ברוך הוא אומר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה, בלי זכות ובלי מעשים כשרים. אבל רפואה אחת לכם, השקו את הצאן, התעסקו בתורה, שיושקו מימי התורה, ולכו רעו למקום המנוחה, למקום הטוב והכיסוף של נחלתכם. דבר אחר, "הן עוד היום גדול", זה הוא יום שנקרא יום מהומה ומבוסה ומבוכה, אשר באותו יום נחרב בית המקדש ונפלו ישראל בגלות. ומפני מעשים רעים אותו היום נמשך וגדל, זה הוא שכתוב.

ומפני שהם מושכים את אותו יום. "השקו הצאן", כמו שנאמר בדברי התורה, שהרי בזכות התורה יצאו ישראל מן הגלות. ישראל מה אומרים? ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים, עד שיאספו כל שאר ימים עליונים. ועתיד הקדוש ברוך הוא בסוף הימים להחזיר את ישראל לארץ הקדושה, ולאסוף אותם מן הגלות. ומי הם סוף הימים? אותה שהיא אחרית הימים. בזו אחרית הימים ישראל סובלים גלות, וזה הוא שכתוב בתורה בספר דברים בפרשת ואתחנן: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באזורית הימים ושבת עד ה' אלוֹקֶיךָ ושמעת בקולו", ועוד כתוב בתורה: "וקראת אתכם הרעה באזורית הימים", וזה בדיוק באחרית הימים. וזו היא כנסת ישראל (לא של היום) בגלות. ועם אחרית הימים זו מקבלים עונש בגלות, ובזה יעשה הקדוש ברוך הוא נקמות לישראל תמיד, וזה הוא שכתוב בספר במדבר: "אשר יעשה העם הזה לעמך באזורית הימים". ובכל מקום זו היא. והקדוש ברוך הוא עתיד להשיב אותה למקומה, וזה שאמר הנביא ישעיהו: "והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים ונישא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים", וזה הוא יום.

"הזוהר הקדוש"

ז"ל

יחזקאל בן חביבה ואליהו

ז"ל

גניה יחזקאל בת צ' חלה

ז"ל

שלמה יחזקאל בן יפה

1

עולמו של בעל תשובה

המלך הקדוש ברוך הוא. התשובה אמר רבי יוחנן הלוי: "גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד" שנאמר: "שובה ישראל עד ה' אלוקיך". ועוד נאמר: "וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלוקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד".

אמר רבי עקיבא: שבעה דברים קדמו לבריאת העולם ואלו הן: תורה, תשובה, גן עדן, גיהנום, כסא הכבוד, בית המקדש ושמו של משיח. ועוד אמרו חכמינו ז"ל: במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד. ועוד כתוב במסכת ברכות: כלומר של מעלתם של אלה שחוזרים בתשובה גדולה ממעלתם של אלו שלא חטאו מעולם מפני שהם כובשים את יצרם יותר מהם.

ואם עשה תשובה מאהבה לבורא עולם אז הזדונות נעשית לו כזכויות. הקדוש ברוך הוא יושב ומחכה ומשתוקק שכל בן וכל בת מישראל ישובו אליו וכל התקרבות ולו הקטנה ביותר עושה נחת רוח לבורא עולם ונעשה רעש גדול ועצום בשמים. ואלו הן עיקרי התשובה: א. חרטה - שיתחרט בכל ליבו על כל החטאים שחטא. ב. עזיבת החטא - שיעזוב את כל דרכיו הרעים. ג. לעתיד - שיקבל ויחליט כי לא יוסיף וישוב לדרך הרעה, וחייב בעל התשובה להיכנע, ולהיות שפל רוח בפני כל אדם, ולא יכעס עליו, ולא יקפיד על חבריו, ויעביר על מידותיו שכל המעביר על מידותיו - מעבירין לו על כל פשעיו. והדרך הטובה היא דרך הצדיקים, שנעלבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ואינם משיבים, ועושים הכל מאהבה ושמחים בייסורים, ועליהם הכתוב אומר: "ואוהביו כצאת השמש בגבורתו". ואם חטא בלשון הרע - יעסוק בתורה, ובכל אבר ואבר שחטא ישתדל לקיים בו מצוות. וכן אמרו רבותינו ז"ל: "באותו דבר שחוטאים - בו מתרצים". ואם עשית חבילות של עבירות - עשה כנגדן חבילות של מצוות. אמן כן יהי רצון.

"הזוהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וקדושים

ליוסף אברהמי
ולכל בני משפחתו

תנו כבוד לדיוקן המלך הקדוש

אמר רבי שמעון בר יוחאי: יש מי שמשנה בזה האופן, והיה, זרוע שמאל של הקדוש ברוך הוא ונקראת גבורה. אם כך לא נשאר בראש אלא שלוש, והן ארבע. אבל שתי מרכבות קדושות הן, זו נקשרת בלב וזו נקשרת במוח, והלב והמוח נקשרים זה בזה, וזיווג אחד להם, וטוב אמרו החברים: "והיה לאות עַל ידְכָה", כמו שנאמר ולא נקרא אלא אות.

אמר רבי שמעון בר יוחאי: בשעה שאדם מקדים בחצות הלילה, וקם ועוסק בתורה עד שמאיר הבוקר, בבקר מניח תפילין בראשו, ותפילין ברושם הקדוש בזרועו, ומתעטף בעיטוף של מצווה, ובא לצאת משער ביתו, פוגש במזוזה רושם השם הקדוש בשער ביתו, וארבעה מלאכים קדושים מתחברים עימו, ויוצאים עימו משער ביתו, ומלווים אותו לבית הכנסת, ומכריזים לפניו תנו כבוד לדיוקן המלך הקדוש, תנו כבוד לבנו של המלך, שורה עליו, ומכריז כמו שאמר הנביא ישעיהו: "ישראל אשר בך אתפאר".

ואז אותו רוח קדוש עולה למעלה, ומעיד עליו לפני המלך הקדוש. ואז מצווה המלך העליון לכתוב לפניו כל אלו שניכרים לפניו. וזה מה שאמר הנביא מלאכי: "ויכתב ספר זיכרון לפניו ליראי ה' ולחושבי שמו", מהו לחושבי שמו? כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת ויקהל: "וזושיבי מזושיבות", אלו שעושים לשמו אומנות בכל.

אומנות התפילין בבתייהם ברצועותיהם וכתיבתם, אומנות הציצית בחוטייהם בחוט התכלת, אומנות המזוזה. ואלו הם חושבי שמו. וזה מה שכתוב: "וחושבי מחשבות". ולא עוד, אלא הקדוש ברוך הוא משתבח בו, ומכריז עליו בכל העולמות, ראו איזו בריה עשיתי בעולמי. ומי שיכנס לפניו לבית הכנסת, כאשר יצא משערו ואין תפילין בראשו וציצית בלבושו, ואומר: "אשתחוה אל היכל קודשך ביראתך". הקדוש ברוך הוא אומר היכן הוא מוראי, הרי מעיד עדות שקר.

"הזוהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

יוסף אהרן בן שולה

לאהוב את הקדוש ברוך הוא

מצווה ליראה בדרך כלל ובדרך פרט. והרי העמדנו יראה, מפני שיש על האדם לירוא מפני הקדוש ברוך הוא תמיד, כמו שכתוב בתורה: "לִירֵאָה אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ". ומפני יראה זו ישמר בדרכיו, ויראה מקום הוא שנקרא יראה. מפני ששורה יראת הקדוש ברוך הוא, והוא יראת ה' לירוא ממנו, וזה הסוד שכתוב: "וממקדשי תיראו". בזו היראה שורה שבט של אש, להלקות את הרשעים שלא שומרים מצוות התורה. ועל כן בדרך כלל לירוא.

ואחר כך בדרך פרט, כאשר ידע בן אדם מי היא יראת ה', וזו היא יראת החביבות, שהיא עיקר ויסוד לאהוב את הקדוש ברוך הוא. זו היראה עושה לשמור את כל מצוות התורה, להיות בן דם עבד נאמן לגבי הקדוש ברוך הוא כיאות. מצווה לאהבה, והרי העמדנו אהבת הקדוש ברוך הוא, צריך בן אדם לאהוב אותו אהבה רבה כאברהם שאהב את הקדוש ברוך הוא בכמה אהבה, ומסר את גופו ונפשו לגביו. מכאן למדנו מי שאהב את הקדוש ברוך הוא, מקיים עשר אמירות מעלה ומטה. ועל כך כל אלו עשרה ניסיונות שהתנסה אברהם אבינו, ועמד בכולם, כנגד עשר אמירות, כל ניסיון אמירה הוא, והתנסה באותה אמירה ועמד בה.

ועל כן הם עשרה ניסיונות, וכולם עמד בהם אברהם, וזאת מפני שהתקשר ונדבק בימין של הקדוש ברוך הוא, שהיא אהבה רבה. ומה הטעם שנקראת אהבה רבה? מפני שמי שעומד בזו האהבה נקשר בעולם העליון. אהבת עולם זה סוד העולם התחתון, שנקשרת בו אהבה שלו, והכל בסוד אחד בלי פירוד.

והרי נאמר סוד האהבה, אהבה זו עולה על כל עבודות העולם, בזה מתכבד שמו של הקדוש ברוך הוא יותר מהכול ומתברך. שהאדם אין הוא שמור, זולת בשמירת הקדוש ברוך הוא, שהוא שומר תדיר ועומד על הפתח, ובן אדם לפניו. ועוד שלא ישכח בן אדם זיכרון הקדוש ברוך הוא לעולמים, וזה הוא כמו הציצית כמו שאתה אומר כמו שכתוב בתורה: "וראיכם אותי וזכרתם את כל מצוות ה'". כיון שרואה בן אדם את זה הוא הזיכרון. ברוך הוא לעולם ולעולמי עולמים, וסוד האהבה בו..

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

לקמי תורג'מן בת שמחה

25 אותיות גלופות בסוד הסודות

גילף והתקין משה עשרים וחמש אותיות בסוד פסוק הייחוד, שכתוב: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יְהוָה אֶלְהֵינוּ יְהוָה אֶחָד", והם 25 אותיות גלופות מחוקקות בסוד שלמעלה, יעקב רצה לתקן למטה בסוד הייחוד, והתקין ב- 24 אותיות, והם: "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", ולא השלים לעשרים וחמש אותיות, מפני שעוד לא נתקן המשכן.

כיון שנתקן המשכן ונשלם, דיבור שהיה יוצא ממנו כאשר נשלם, לא דיבר אלא בעשרים וחמש אותיות, להראות שהרי נשלם זה כמו למעלה, שכתוב בתורה: "וידבר יְהוָה אִלָּיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר" והרי 25 אותיות. ועל כן 25 מינים, להשלים תיקון המקדש, וכל אלו אותיות העמדנו באלו אותיות מחוקקים שלמדנו ממור.

ומפני שהמשכן נשלם בסודות אלו נקרא כ"ה בייחוד של שלימות המשכן, כמו שכתוב בתהילים: "וחסידיך יברכו"כה" וזה סוד שלימות כל המשכן והתיקון שלו. עשרים וחמש, נגד עשרים ושתיים אותיות ותורה ונביאים וכתובים, שהם כלל אחד.

סוד אחד בשעה שישראל הם מייחדים ייחוד בזה הפסוק בסוד 25 אותיות, שהן: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֶלְהֵינוּ יְהוָה אֶחָד" וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" שהם 24 אותיות, ויכוון כל אחד בהם. כל האותיות מתחברות יחד ועולות לחבור אחד שהם ארבעים ותשע שערים בסוד היובל, ואז צריך להעלות ועד, לא יותר.

ואז נפתחים שערים, ומחשיב הקדוש ברוך הוא אותו בן אדם כאילו קיים התורה כולה, שהיא באה בארבעים ותשע פנים בכל. "הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לשי משיח בן בלה**

פינת הצדיק

והשבוע: ר' נחמן מברסלב א'

רבנו הקדוש האדם הגדול בענקים, אור האורות, "נחל נובע מקור חוכמה" איש האלוקים מורנו הרב "רבי נחמן" זצ"ל, נין ונכד האלוקי מורנו רבי ישראל בעל שם טוב זצ"ל. זכותם יגן עלינו אמן. רבי נחמן נולד בראש חודש ניסן בשבת הגדול בשנת תקל"ב. מיום לידתו עד גיל הבר מצווה היה בקהילת קודש "מעז'בוז", ועוד בקטנותו רצה לשבר את תאוות האכילה, ועוד בקטנותו תמיד היה רוצה לקיים את הפסוק הענק: "שויתי ה' לנגדי תמיד". ועוד בקטנותו היה נוהג לרוץ בכל פעם על הקבר של הבעל שם טוב, והיה רגיל ללכת לשם בלילה שיעזור לו להתקרב להקדוש ברוך הוא, ומשם היה הולך למקווה במרחק לא קצר ובחורף לא קל. עוד לפני גיל ה-20 כבר קרא ולמד בתחנונים ובבכיות את הש"ס, פוסקים, תנ"ך, עין יעקב, הזוהר, וכל כתבי האר"י, והיה מתענה 18 פעמים בשנה משבת לשבת בשנה אחד, וזאת באופן שלא ידע מהם איש מלבד אשתו. הוא היה מופלג בקדושה מופלגת מאוד, שמתחילה היה רבי נחמן כעסן גדול מאוד, ואת שבירת הכעס זכה רק בארץ ישראל, שנתבטל הכעס בתכלית, ולא נשאר לו שום קפיידא, עד כדי שמי שהיה עושה צרות גדולות, היה אוהבו. ובמידת הענווה התפאר עצמו מאוד ואמר: שאין מי שזוכה לענווה באמת, כי אם מי שהוא במדרגה זו, שיכול לומר על עצמו, שהוא ענו כמו משה רבנו שהעניו מכל האדם.

המשך שבוע הבא

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

פינת הקבלה

והשבוע: סגולות האור

מבחינתנו עילה וסיבה הם עניין אחד, וכן עלול ומסובב אף הם עניין אחד. העילה או הסיבה הם עניין הגורם למציאות כל שהוא. המציאות הזאת היא העלול או המסובב. כאשר אנו מתבוננים בסגולות האור, אנו מוצאים שהארה הבוקעת ממקור האור, יכולה לשנות את הגדרתה והופכת להיות מקור אור. דוגמה לכך אפשר לראות בקרני השמש הפוגעים בירח, הירח קולט את קרני השמש ומקרין קרני אור כאילו משל עצמו. קרני הירח אף הן פוגעות בעצמים שונים, הקולטים את קרני האור הללו וחוזרים ומקרינים אותן הלאה. השמש היא העילה הראשונה בתהליך ההשתלשלות שבדוגמה שלפנינו, או הסיבה הראשונה. קרני אור השמש הן העלולות מהעילה (השמש). הרי לפנינו עילה ועלול - סיבה ומסובב. אותן קרני השמש הופכות לעילה כאשר פוגעים בירח ואור הירח הוא העלול של קרני השמש. ואור הירח הופך לעילה בהקרינו את אורו ופוגע בראי, המאיר בכוח קרני הירח וכן הלאה.. דוגמה נוספת. רב המלמד את תלמידו. הרב הוא העילה (לחוכמת התלמיד) וכאשר אותו תלמיד ילמד תלמיד אחר הרי שהתלמיד שהיה עלול הופך להיות עילה וכן הלאה. המכנה המשותף בשני המקרים הוא, שהעילה כללה את כל מה שהיה בעלול ואין בעלול מה שלא היה בעילה. אכן, בשפת הקבלה אנו מגדירים מציאות אחת והיא: אין בעילה מה שאין בעלול ואין בעלול מה שאין בעילה.

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

אבנר שר צבא שאול לקח את בושת בן שאול, והמליכו על שאר שבטי ישראל. אבל לשנתיים בלבד הוא מלך. כאשר התאחד בית יהודה עם ישראל והיו לממלכה אחת תחת כסא דוד, ומעתה תהיה בירתם של כל עם ישראל. אך לא כל העיר ירושלים הייתה באותה עת תחת שלטון ישראל, והם בני יהודה כבשו את חלקם בירושלים בזמן כיבוש הארץ. דבר המלכתו של דוד על כל ישראל והתפרסם בין כל הארצות השכנות.

גם הפלשתים, אשר היו העם החזק באזור והתייראו מאוד, כל עוד דוד מלך בחברון ואיש בושת מלך על ישראל. ואז התאספו הפלשתים צבאותיהם ועלו לארץ ישראל להילחם בדוד, והם הגיעו לעמק רפאים והתפרסו על בפני כל העמק. כאשר שמע זאת דוד, ירד למצודתו והתפלל להקדוש ברוך הוא שיעזרו להינצל מאויביו הרבים. ושאל את הקדוש ברוך הוא היעלה למלחמה בפלשתים? וה' ענה לו: "עלה כי נתון אתן את הפלשתים בידך". ואומנם על אף שהיו הפלשתים עם רב וחזק, נלחם בהם דוד והכה אותם מכה ניצחת. מיד לאחר שכבש דוד המלך את ציון, רצה להביא את ארון הברית האלוקים לירושלים אך מלחמת הפלשתים עוכבה בעדו, ועתה לאחר ששב מהכותם, הלך להביא את ארון ה', אשר נדד עד עתה ממקום למקום, כדי לשכנו בירושלים עיר הקודש.

שלושים אלף איש מהמצינים שבעם וכל זקני ישראל ונכבדיו, באו ללוות את ארון ה' הנכבד והנורא בכבוד הראוי לו- שהרי "ברוב עם הדרת מלך". ואז ירדו כל העם ודוד בראשם לגבעת יערים שם שכן הארון, בביתו של אבינדב.

ולקחו עגלה חדשה ורצו להרכיב את ארון האלוקים על העגלה. והנה כאשר נגשו הכוהנים לארון ה' - הניפם הארון באוויר וזרקם לארץ. וכן ארע לכל מי שקרב לארון. ואז דוד התעייץ עם אחיתופל, וענה לו: זבח קורבנות לפני הארון, וכך היה והארון אכן נח מזעפו. והטעות של דוד שהרכיב את הארון על עגלה, שכן המצווה לשאת על הכתף. ח"ל

המשד בשבע הבא

ברכה לשערי פרנסה טובה: לדוד בן שרה

ברכה לזיווג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

רבי חיים ויטאל עצמו נולד בצפת ואביו רבי יוסף קלבריזי שכן איש קדוש היה, ועסק בכתיבה ספר תורה תפילין ומזוזות וכתב ידו היה יפה, וזכה להערכה מגדולי המקום, שכתב אותם בדייקנות ובכוונות על פי הקבלה.

ועוד אמרו כי מרן ה"בית יוסף" אמר בשם המגיד אשר היה לו: כי בזכותם של התפילין חצי עולם עומד. ועוד מספרים שאמר רבי יקותיאל: כי בשעה שהוא האר"י הקדוש הגיע לארצנו מיד צרף הוא אליו את רבי חיים ויטל שכן הכיר כי ברוחו שוכנת נשמה גדולה והוא האר"י לקח אותו אז לימה של טבריה והשקהו מים מ"בארה של מרים" ואז נפתחו לפניו שערי חוכמה אלוקית שאין השכל יכול להשיגם. והוא רבי חיים ויטל היה ידוע כבעל מופת וכח לגרש רוחות רעות השוכנות בגלגולים ודיבוקים למיניהם על ידי צרוף שמות קדושים. פרד"ס (פשט, רמז, דרש, סוד) גדול ועצום הוא.

עד כה צעד מרן יוסף קארו בשבילי הפשט והדרש והוא עסק בתורת הנגלה בלבד. באחד הימים נגש אליו בחור צעיר ודפק על דלתו של המרן, וענה לו הבחור שמי שלמה מולכו, אבל שמי האמיתי הוא דיוגו פירס. הוא סיפר למרן שהוא ממשפחת אנוסים בספרד, ובעומק נשמתי ידע דיוגו פירס האנוס "אני יהודי" ומי יתן ואזכה לחיות את יהדותי בגלוי. ואז הוא העז אף לקים על גופו את מצוות המילה, הכרוכה בסכנת נפשות ממש. ואז הכריז על שמו החדש: "שלמה מולכו". ומעתה זכה הצעיר לכוחות נפש אדירים, וכל חפצו היה בלימוד תורת הנסתר, וצלל בתורת הרמז והסוד.

גדולה הייתה התפעלותו של מרן מידיעותיו של שלמה, ושעות רבות ישבו השניים ועסקו בסודות של בריאת העולם וקיומו. ואז נסע שלמה לפורטוגל ולהפיץ את חזיונו, ואז הוא ניבא כי העיר עומדת להינזק בשיטפון מים אדיר ותהיה רעידת אדמה בעוד ארבעים יום, והאפיפיור הקשיב לדברי נבואתו של שלמה. ואז הגיע יום הארבעים ועננים כבדים החלו מכסים, וזעזוע האדמה שפקד את פורטוגל והוא בדיוק נפלא עם חזיונו של שלמה, והאפיפיור העריץ את שלמה וגם נתן לו רישיון לחשוף את זהותו. ואז עורר כעס הקיסר על העזתו של הצעיר, ונידון לעלות על המוקד, והאפיפיור ניסה להצילו ולא הצליח.

והוא נעקד על עמוד ברזל וחבליי זרדים נערמו סביבו והאש הוצת בו, עד מהרה יצאה נשמתו בקריאת "שמע ישראל". הידיעה המצערת על מותו של שלמה הגיעה אל אוזניו של מרן יוסף, והוא התעצב מאוד, ואף בקש מרן

להדמות לו כקרבת על קדוש ה'. מאוחר יותר עבר רבי שלמה אלקבץ לצפת ועמד בראש מקובלי צפת.

גם מרן הצטרף אליו בשנים מאוחרות יותר וחברותם התחזקה במחיצת מקובלי צפת. ברחוב היהודי בקראקא שקע בעלטה כבדה, ובבית אחד בקע אור חלש וזה היה ביתו של רבי משה אסרליש המכונה הרמ"א. הוא כותב ועורך את ספרו האדיר "דרכי משה". ואז בחור צעיר נגש אל רבי משה ובידו ספר חשוב, ואז פתח רבי משה והתגלה לו את הספר ה"בית יוסף", הוא נדהם שמרן הקדים אותו. וכך חברו השניים מרן ורבי משה והקשר העמיק בין השניים. יום חמישי "ג בניסן שנת של"ה. הבשורה הנוראה עשתה לה כנפיה...

ומביתו הקטן של מרן בעיר צפת נשמע קול השבר. "ברוך דיין האמת". ולכל תפוצות ישראל הגיעה הידיעה המרה. מרן רבי יוסף קארו הסתלק לבית עולמו. יהודי צפת לא את נפשם מרוב צער, והם הסתובבו אבלים וחפויי ראש. במרכזו של מעגל המדברים עמד אחד המקורבים לרבי יוסף קארו וסיפר למאזיניו: שמענו שמרן ביקש מהמגיד הדובר אליו שרצונו למות על קדוש ה' כמו שלמה מולכו. ואז יהודי נרגש קטע את דבריהם והחל בשבח הגאון הנפטר: לא הייתה עיר אשר שגבה ממנו, אשר תוכל לומר בלי גוזמא שמן הרמב"ם והרמב"ן עד הנה נמצא עוד כמוהו בישראל להגדיל תורה ולהאדיר.

ואז תוגה עמוקה נכרה על פניהם של היהודים, והם האזינו לדברי הקינה שהושמעו: הנה שמש, אורו ימש, גם כוכבים אספו נגה מזלות גם, מלאכי עליון, מר יבכיון, אורח לצדיק מישרים, ברכו עמים, צור עולמים, נשמת צדיק אליו נאסף, ויבחר לו, למנת חבלו, רועה הדור כצאן יוסף, טהור נוגש, זבחו הוגש, אל מחבת תחת פרים, רחם נא קל, ושלח גואל, בזכות צדיק חקוק כסא, יחיו מתים, תעלה מבור אל יום כסא אז העולה, פי ימלא, כי כה יאמר עם קול השירים, הנה שוקל, הנה סופר, הנה סיני עוקר הרים. מרן רבי יוסף קארו נטמן בבית הקברות בצפת. כל השנים ועד ימינו שלנו מרבים אנשים לפקוד את קברו ושימליץ טוב בעד עם ישראל. יהי זכרו ברוך. סוף.

בשבוע הבא: הרבי מלובביץ' זצ"ל

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

כשיבוא המשיח יערוך מלחמה בעמלק

אמר רבי שמעון בר יוחאי פתח את הפסוק מתוך מגילת רות: "ליני הלילה והיה בבוקר אם יגאלך טוב יגאל". אמר רבי יוסי: הרחמים הוא שולט על הדין, כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית: "וירא אלוקים את האור כי טוב" טוב ואור הם שווים שהוא מעיינות הנחלים שיצא מהם הים והנחל שבכל העולם.

אמר רבי שמעון בר יוחאי: פעם אחת עליתי וירדתי להאיר בתוך מעיינות הנחלים ועלה אחרי רבי אבא ואמר לי: במה אתם עוסקים? אמרתי לו שאנחנו עוסקים בפסוק כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם במגילת קהלת: "כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא", ומזיוו נבראו כל השרים שנמצאים בעולם, ומזיוו נובעים כל הנחלים, הנחלים הם היו לפסוק הזה שנמוכים בגלות הזה, שהם הרי החושך כמופלא וחיבתה של אימא שעושה להם, ואם לא הנחל היא עושה בתו הגדולה השנייה והוא תחת הקדוש שהוא שוכב על גני ההיכל, שכן הרי השר של ישראל שהוא התמנה עליהם בכל זמן שהיא הייתה המלכה עם המלך, היה יוצא ונכנס לפנייהם המלאך מט"ט, והוא קיבל את עבודתם לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא כאש, ובו כאשר התבטלה האש והם גלו אז הסתלק זיווה וגם הסתלקה המלכה מהמלך, והרי זה לא היה שלם עד שיבוא הצד האחר שהוא לא היה בגלות מנוי.

ושמות שהיא נקראת יד היא מעיין לכל, ותשכח יד ה' כמו שאמר הנביא ישעיהו: "הן לא קצרה יד ה'", שהיא לא נזכרת יד אלא בשם של אחד. אז בא רבי אלעזר ושאל את רבי שמעון אביו ובכה ואמר לו: אבא, גלה לי את הסוד של "אבא ריבוני" אנה לו אביו בפסוק הזה מתגלה לך כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת בשלח: "ויאמר כי יד על כס י-ה מלזומה לה' בעמלק מדור לדור", וכאן הרחמים הוא שולט על הדין. וכאן רוצה לומר יהי רצון שיהא לעולם במקום גבורת יד ה' הגדולה המלחמה שהייתה במצרים, ואם לא אז הם בדינים.

וכאשר יבוא המשיח, הוא יבוא בחידוש ביד הגדולה, ויערוך מלחמה בעמלק, וזה כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת בא: "כי בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים" וכאשר יבוא הוא שמה של היד בחוזק, והיד לבדה היא בזמן שיערוך את המלחמה בעמלק ויבוא המשיח. ורבי אלעזר מסתייע בפסוק שכתב הנביא זכריה: "ויצא ה' ונלחם בגויים ההם כיום הילחמו ביום קרב".

בוא וראה, כמה היא היד הגדולה שהיא לא מגיעה לזו של היד העליונה לאבות הגדולה, ובזו היד הם יצאו ממצרים, וזאת מפני שהם מושווים שווים שווים, והוא מונה ד' לד' זו שרע שם של היד הגדולה, שזה יצא מן אותם שווים באותיותיהם שמספרם כמספרם שכנגד שני יד, שהם שניים. וכיצד לא נמנע זה מן זה והם לא שווים. והם לא שווים התפרש שני אלו ברוך הוא שבאותיותיהם מסייעים יד בעלה שניים לאב מספרם הוא מתפרש, ומאלו הם נבראו שמים וארץ ושעימו. והם ספירה ראשונה שהיא כתר עליון, כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "בכל מקום עיני ה' צופות רעים וטובים", והם מסייעות לשם אחד שעשה כמה אותות בארץ מצרים.

"הזוהר הקדוש"

לעילוי נשמת:

יעל ז'וסלין לנגפורד בת סוליקה פריחה ז"ל

רבי יצחק לוריא שכונה האר"י ראשי תיבות של : הרב אשכנזי רבי יצחק, - גדול מקובלי צפת ב מאה ה-16 והוגה שיטה חדשה בקבלה. אין לך אדם מישראל למן חתימת התלמוד עד ימיו, שהאגדה שהשפיעה עליו כל כך מקרן השפע שלה כמו על האר"י הקדוש. ואין לך עשרה אנשים מישראל, שהשפעתם על התפתחותה ועל צביון דמותה של אומה, זו הייתה מכרעת וקובעת כל כך האר"י נולד בירושלים בשנת רצ"ד (1534). כבר על כהשפעתו של האר"י. לידתו פרשה האגדה את כנפיה, ומאז הייתה האגדה מלווה את כל פסיעותיו. לפי האגדה בישר אליהו הנביא, כן אליהו הנביא לאביו של האר"י שעוד השנה הזו הוא זה שיוולד

לו בן שיאיר את העולם בתורתו ובקדושתו. הילד נתחנך ונתגדל בתוך ירושלים, ונפשו המרגשת ספגה אל קרבה מן התסיסה המשיחית ומן השמועות המופלאות, שהיו מרחפות אז בחללה של עיר הקודש. בהיותו בן שש שנים מת עליו אביו, ואמו ירדה לקהיר של מצרים לדור עם המוכס העשיר ר' מרדכי פרנסיס הדוד, אח של האמא שלו. רבי מרדכי אהב את יצחק באהבה רבה, ובהיותו בן 15 שנים נתן לו את בתו לאשה.

באותו פרק זמן למד תורה אצל ר' דוד בן זמרא, רבה של מצרים בזמן ההוא. כנראה, שהרדב"ז, שהיו לו יד ושם בקבלה, היה רבו של האר"י לא רק בנגלה אלא גם בנסתר. כן למד תורה אצל ר' בצלאל אשכנזי, בעל שיטה מקובצת על הש"ס, שהיה גם כן תלמידו של ושהאר"י היה מעין תלמיד-חבר שלו. לאחר מכן התבודד כמה שנים בבית קטן ליד חופי הנילוס, סמוך לקהיר, ושקד שם על התורה ועל העבודה. לא היה חוזר לביתו אלא בערבי שבתות ולא היה מדבר עם בני ביתו אלא בלשון הקודש. במוצאי שבתות היה חוזר למקום התבודדותו. את רוב לימודיו שם הקדיש כנראה לעיון בספר הזוהר ובתורת הנסתר בכללה.

בשנות התבודדותו גמלה כנראה בלבו ההכרה, שמן השמים הועידוהו לתורת הסוד ולה הוא קרוא ונבחר. האגדה יודעת לספר כיצד נמשך האר"י ונתפס לאותה חכמה נסתרה: פעם אחת בהיותו בבית הכנסת בקהיר, ראה אנוס אחד, שהחזיק בידו.

המשך בשבע הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעקב בן רבקה

הקדוש ברוך הוא מקים מלכים

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת מקץ: "ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבואו אוזי אוזיו וישתזוו לו אפים ארצה". רבי ייסא פתח ואמר את הפסוק כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותיי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה לה". "בוא וראה, כאשר מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא רוצה בו בן אדם, הוא זוקף אותו על כל בני העולם ועושה אותו ראש לכל, וכל שונאיו הם נכנעים תחתיו.

דוד המלך שנאו אותו אחיו והם דחו אותו מהם, ואז מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא הרים אותו על כל בני העולם, אז בא חמיו וברח מלפניו. ואז הקדוש ברוך הוא הרים אותו על כל מלכותו, וכולם היו כורעים ומשתחוים לפניו. ועוד שיוסף דחו אותו אחיו, ומה אחר כך?

כולם כרעו והשתחוו לפניו וזה מה שכתוב בפרשת מקץ: "ויבואו אוזי יוסף וישתזוו לו אפים ארצה". דבר אחר לפרוש "ועתה ירום ראשי", מהו ועתה? זה כמו ואתה. אמר רבי יהודה:

הרי נאמר "עת" שהיא דרגה מאוד עליונה, ומי היא אותה עת ונקראת עתה, ועתה זה הוא ובית דינו. ירום ראשי להרים אותה בכבוד ואותה מלכות. "על אויבי סביבותיי" -- אלו הן שאר מלכי ארץ. "ואזבחה באוהלו" -- זו ירושלים, "באוהלו" -- זה אהל מועד. "זבחי תרועה" -- זה לשמוע את כל העולם. "אשירה ואזמרה" -- הוא מאותו צד התרועה היא, שהרי משם מאותו צד התרועה היא באה עם שירה ותשבחות.

דבר אחר "ועתה ירום ראשי", זו כנסת ישראל (לא של היום). "על אויבי סביבותיי" -- זה עשו (אחיו של יעקב) וכל שרי המדינה שלו. "ואזבחה באוהלו" -- אלו הם ישראל. "זבחי תרועה" -- וזה כמו שכתוב בספר תהילים: "זבחי אלוקים רוח נשברה לב נשבר ונדכה ואלוקים לא תבזה" וזאת כדי להעביר את הדין מהעולם. "אשירה ואזמרה" -- זה להודות ולשבח את מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא בלי הפסק לעולם.

דבר אחר, "ועתה ירום ראשי" -- הוא בכלל, הוא יצר טוב על יצר הרע, ועוד שכתוב: "על אויבי סביבותיי" -- זה יצר הרע שהוא סביב האדם והוא שונאו בכל. "ואזבחה באוהלו זבחי תרועה" -- זו התורה שניתנה מצד האש כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר דברים: "מימינו איש דת לבנו" שהרי מפני התורה הוא ירום ראשו של בן האדם, ואז נשברים כל שונאיו לפניו וזה כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "תכריע קמי תחתי".

דבר אחר, "ועתה ירום ראשי" -- וזה להיכלל באבות, שהרי דוד המלך יש לו להידבק באבות, ואז דוד יתרומם והתעלה למעלה, והוא בקשר אחד בהם. "על אויבי סביבותיי" -- אלו הם שבצד שמאל כל בעלי הדינים שמתכוונים להשחית, ואז השמש מתחבר בלבנה והיה הכל אחד. בוא וראה, כמו שכתוב בפרשת מקץ: "ויוסף הוא השליט על הארץ" זו השמש ששולט על בלבנה ומאיר אותה וזן אותה. והוא יוסף הוא המשביר לכל עם הארץ, שהרי אותו נהר שנמשך ויוצא, וממנו ניזונים כולם, ומשם פורחות הנשמות לכל, ומשום זה כולם משתחוים אצל אותו מקום, שהרי אין לך דבר בעולם שלא תלוי במזל ובזאת הם העמידוהו. "הזהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים

לשרון בובליל

ולכל בני משפחתו

פעם אחת נמנע נבות מלעלות לרגל וטעות גדולה טעה בכך, משום שמנע את קולו המעורר לבות עם ה' לעבדו, ומפני שהקדוש ברוך הוא מדקדק עם צדיקיו כחוט השערה, גרם לו הדבר שתצא עליו עלילה מאת המלך אחאב, כדי לחמוד את אדמתו ולפגוע בנפשו.

ולנבות כרם גדול ורחב ידיים, אשר היה נטוע בסמוך להיכלו של אחאב אשר ביזרעאל. תנה לי את כרמך, כי קרוב הוא ביתי אמר לו אחאב והוסיף: אם תחפוץ אשלם לך במחיר נדיב ביותר. אף על פי שאחאב היה יכול לקחת את הכרם ללא תשלום, כי התורה התירה למלך לקחת לו דבר שיש בו חפץ אמיתי. אולם חפצו של אחאב בכרם נבות היה לחמדנות בלבד, שיוכל לבנות שם בוסתן יפה שיוכל לטייל בו. ואז נבות סירב לבקשת המלך.

הלך אחאב אל ביתו סר וזעף ורוחו עצבה ולא על גוף המעשה נעצב, שלא השיג את הכרם, רק על הדברים אשר דיבר אליו נבות. ובסתר ליבו ידע כי הצדק עם נבות היזרעאלי. וחסר מנוחה שכב המלך על מיטתו ולא הכניס אוכל לפיו. ואז פנתה אשתו איזבל ואמר לו: מדוע רוחך עצבה ואינך אוכל דבר? סיפר לה אחאב את מעשה הכרם.. האם כך ראוי למלך לדאוג עבור דבר קל שכזה? תמהה איזבל? ולא תיפול רוחך בעבור זה, אך אל דאגה סיימה המרשעת את דבריה ואמרה לו: קום אכול ושמח ליבך, ואני כבר אדאג שהכרם יגיע לידך.

ואז...כתבה איזבל מכתב בשם המלך וחתמה בחותמו ואל זקני יזרעאל שלחה בשם המלך לאמר, כי נבות היזרעאלי מרד במלך, ופגע באלוקיו, ועל כן יש לדון אותו מייד למיתה. ואז נתנה כסף רב לשניים מאנשי סודה וצוותה עליהם להעיד בבית דין של יזרעאל, כי שמעו את דברי הנאצה של נבות. גם באנשי יזרעאל היו רבים אשר סגדו לבעל (עבודה זרה), ובהוודע הדבר כי נבות ירא ה' והם שמחו בליבם.

במה גדולה הוקמה מול שער העיר, ואז נבות מופתע עד עומקי נשמתו מן העלילה השפלה שנרקמה כנגדו. ואז הובל נבות מבוהל אל הבמה, ולקול קריאות הקהל שמע כלא מאמין את גזר דין המוות בסקילה. והצליחו הרשעים במזימתם ונבות הומת. ובהודיע שליחי המלכה לאיזבל הרשעה, כי תוכניתה הוכתרה בהצלחה, והזדרזה להודיע לבעלה. ואמרה לאחאב: קום רש את כרם נבות כדין הרוגי מלכות, שנכסיהן למלך, כי כבר מת האיש אשר מנעך מתאוות ליבך.

שמח אחאב בליבו על חוכמתה של אשתו, ובהגיעו אל המקום שמח כילד אשר השיג את מבקשו. ובצעדים קלים ניגש אל שער הכרם ופתחו, וסוקר בעיניים את סיפוק נחלתו החדשה. אולם שמחתו של אחאב לא ארכה זמן רב. בעודו משוטט בין הערוגות הבחין לפתע כי בשער הפתוח של השדה עומדת דמות אדם עוטה עטרת, והדמות הקרינה חוזק ועוצמה, והוא היה לא אחר מאליהו הנביא. ואז ניגש אליו אליהו הנביא ואמר לאחאב בקול רועם: "הרצחת וגם ירשת!" היתכן לרצוח אדם חף מפשע כאילו הוא היה אויב, ואחר כך חרשת את אדמתו. הרי אתה הוא הרוצח ולא אחר.. קבע הנביא נחרצות..

המשך בשבע הבא

חז"ל

ברכה לשערי רפואה מהרה: ליעל בת נעמי

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לשערי זיווג מהרה: לקטי בת יעל

עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי

בוא וראה, כמו שאמר הנביא ישעיהו: "כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה ה' אבינו גואלנו מעולם שמך", וזאת מפני שזה העולם בזו הדרגה הוא נשלם ונברא, והבן האדם בה נברא ויצא לעולם. "כי אברהם לא ידענו", שהרי אף על פי שבו קיום העולם, וכאן לא השתדל עלינו כמו שהשתדל על ישמעאל שאמר כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת לך לך: "לו ישמעאל יזויה לפניך". "וישראל לא יכירנו", מפני שכל ברכות שהיה צריך לברך את בניו, עזב זו הדרגה לברך את כולם. "אתה ה' אבינו" שהרי אתה עומד עלינו תדיר לברך ולהשגיח עלינו, כמו אבא שמשגיח על בנים בכל מה שצריך להם. "גואלנו מעולם שמך" שהרי אתה הוא גואל, שכך נקרא המלאך הגואל, וזה גואלנו מעולם שמך, שמך ודאי. שנינו שאין מפסיקים בין גאולה לתפילה, וזה כמו שלא מפסיקים בין תפילת של יד לבין לתפילת של ראש, שצריך להראות שהכל הוא אחד.

רבי יצחק ורבי יהודה היו יושבים לילה אחד והם עמלים בתורה הקדושה. אמר רבי יצחק לרבי יהודה, הרי שנינו שכאשר הקדוש ברוך הוא ברא את העולם, הוא ברא ועשה את העולם התחתון כמו העולם העליון, והכל זה כנגד זה והוא כבודו למעלה וכבודו למטה. אמר רבי יהודה: כך הוא ודאי, והקדוש ברוך הוא ברא את האדם על הכל. והוא כמו שאמר הנביא ישעיהו: "אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי" אנכי עשיתי ארץ, ומה הטעם עשיתי ארץ? וזה מפני שאדם עליה בראתי, ושהוא קיום העולם להיות הכל הוא בשלמות אחד.

פתח ואמר את הפסוק כמו שאמר הנביא ישעיהו: "כה אמר ה'-א-ל ה' בורא השמיים ונוטיהם רוקע הארץ וצאצאיה נותן נשמה לעם עליה ורוח להולכים בה". אבל "כה אמר ה'-א-ל ה' בורא השמיים ונוטיהם" זה הקדוש ברוך הוא למעלה למעלה, שהוא בורא השמים ומתקן אותם תדיר ובכל זמן. "רוקע הארץ וצאצאיה" זו ארץ הקודש והיא צרור החיים. "נותן נשמה לעם עליה" זו היא שנותנת הנשמה ורוח ההולכים בה. אמר רבי יצחק: הכל הוא למעלה, שהרי משם יוצאת נשמת חיים לזו הארץ והיא נוטלת את הנשמה לתת לכל, וזאת מפני שאותו נהר שנמשך ויוצא, הוא נותן ומכניס נשמות לזו הארץ והיא נוטלת אותן ונותנת לכל. בוא וראה, כאשר הקדוש ברוך הוא ברא את האדם, כנס עפרו מארבעה צדדי העולם, ועשה את גופו במקום המקדש למטה, והוא המשיך עליו נשמת חיים מבית המקדש מלמעלה. והנשמה היא כלולה בשלוש דרגות, ועל כן שלוש שמות הם לנשמה, והוא כמו הסוד העליון שהם: נפ"ש ר"ח נשמ"ה. "נפש" הרי העמידה שהיא תחתונה מהכול. "רוח" הוא הקיום ששולט על הנפש, והוא דרגה עליונה עליה

המשולש בימין המא

ברכה לאריכות ימים: מרים רוזוב בת צ' חלה

ולעמוד עליה בכל כראוי. "נשמה" היא קיום עליון על הכל והיא שולטת על הכל והיא הדרגה הקדושה והעליונה מעל כולם.

ואלו שלוש דרגות כלולות בהם בתוך הבני האדם, ולכל אלו שהם זוכים לעבוד את הקדוש ברוך הוא. שהרי מקודם יש בו נפש, והוא התיקון הקדוש להיתקן בו הבן האדם, וכיון שבא הבן האדם להיטהר, בזו הדרגה ניתקן להתעטר ברוח, שהוא דרגה קדושה ששורה על הנפש, להתעטר בו הבן אדם אותו שזוכה. כיון שהתעלה בהם בנפש ורוח, ונכנס וניתקן בעבודת הקדוש ברוך הוא כיאות, ואז שורה עליו הנשמה, שהיא הדרגה העליונה והקדושה שהיא שולטת על הכל, וזאת כדי להתעטר בדרגה עליונה קדושה, ואז הוא בשלמות של הכל, והוא שלם בכל הצדדים כדי לזכות לעולם הבא, והוא אהוב של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא וזה כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "להנחיל אוהבי יש" ומי הם "אוהבי"? אלו הם שהנשמה הקדושה שבהם.

אמר רבי יהודה: אם כך הרי כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת נח: "כל אשר נשמת רווח באפיו מכל אשר בזורבה מתו". אמר לו כך הוא ודאי, שהרי לא נשאר בהם מכל אותם שהיו בהם נשמה קדושה, כמו חנוך ירד וכל הצדיקים, וזאת כדי להגן על הארץ שלא תישחת בגללם. וזה הוא כמו שכתוב: "כל אשר נשמת רוח באפיו מכל אשר בחרבה מתו" כן כבר מתו והסתלקו מהעולם, ולא נשאר מהם מי שיגן על העולם באותו זמן.

בוא וראה, כל אותן הדרגות אלו על אלו, "נפש" "רוח" "נשמה" והיא דרגה על דרגה, "נפש" בראשונה והיא דרגה תחתונה כמו שאמרנו. "רוח" לאחר ששורה על הנפש ועומדת עליה. ו"הנשמה" היא הדרגה שעולה על הכל ועל כולם. "נפש" זו נפש דוד המלך, והיא שעומדת לקבל נפש מאותו נהר שנמשך ויוצא. רוח, זו רוח שעומד על הנפש, ואין קיום לנפש אלא ברוח, וזה הוא רוח ששורה בין אש ומים, ומכאן ניזונה וזו הנפש. רוח, הוא עומד בקיום של דרגה אחרת עליונה שנקראת נשמה, שהרי משם יוצאים נפש ורוח, ומשם ניזון הרוח. וכאשר נוסע הרוח, אז נוסעת הנפש והכל אחד הוא ומתקרבות זו לזו. נפש היא מתקרבת לרוח. והרוח מתקרבת לנשמה והכל הוא אחד.

"הזוהר הקדוש"

ברכה לשערי רפואה מהרה: לאברהם בן פנינה

ברכה לשערי פרנסה טובה: לאברהם בן מנחם

לעם ישראל הקדוש !!!

כל המעוניין לקבל ברכה מהתנא האלוקי **רבי שמעון בר יוחאי** זי"ע"א להפצת "הזוהר הקדוש" כל שבוע... נעניק לו "קופה צדקה", וכל שבוע יקבל בדואר את "הזוהר הקדוש" חינם. ויבואו עליכם כל הברכות והישועות...אמן.

ברכת הקופה

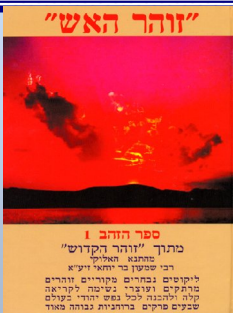
מקום זה יבורך לכל הברכות
בזכות תפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זי"ע"א

להפצת כל שבוע את: "הזוהר הקדוש"

יברכם וישמרכם בזכות התרומה הנדיבה

לשערי: רפואה, לזיווג, לפרנסה, אריכות ימים, לעילוי נשמה, ולכל הברכות

הגיע ספר המאה !! עכשיו אפשר להציץ לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק

"זוהר האש" ספר הזהב 1

על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע"א בתשעים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי הטהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים בשפה עברית קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים היפים: "גלגול מזלות בחיים" !!!

"כבד את אביך ואת אמך" גם לאחר מותם

זו החוברת "יזכור" לתפילה לבית העלמין. ואין צורך

בספר תהילים, סידורים ושאר הספרים. וכולם קוראים לפי הסדר ובלי חיפושים. והכול בחוברת אחת. חוברת התפילה לנפטר/ת כולל: שם המלא ותמונה, תאריך פטירה, גוש חלקה ומקום הקבורה. כמו כן "אלפא ביתא" שמו המלא יצוין בספר תהילים ומשניות לפי האותיות של שם הנפטר/ת, ואותיות נשמה בתהילים, לימוד מהזוהר עם שם הנפטר/ת, קדיש, ואשכבה עם שם המלא של הנפטר/ת. החוברת עם כריכה כרומו צבעונית, ודפים בנייר כרומו בגודל 15 על 22 ס"מ. והיא לכל החיים במשפחה. גם מכתב אישי לנפטר/ת..

וכך יזכר הנפטר/ת כל שנה ולנצח!! בנוסח ספרדי או אשכנזי.

כל ההזמנה נעשית באימייל או בדואר. וכן אפשר לכתוב ולהנציח את כל חיי

הנפטר/ת. בחוברת או בספר על ידי סופר סת"ם ירא שמים.

והקדשה בגיליון הקדוש והטהור "זוהר הקדוש"!!!!

B.ARYE@NETO.NET.IL להזמנות: טל. 054-4577956

